Tisk a informace

Tribunál Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 17/21
V Lucemburku dne 17. února 2021

Rozsudek ve věci T-259/20
Ryanair DAC v. Komise

Moratorium na platbu daní přijaté Francií na podporu leteckých společností, které jsou držiteli francouzské licence, v souvislosti s pandemií Covid-19 je v souladu s unijním právem

Tento režim podpory je vhodný k nápravě hospodářských škod způsobených pandemií Covid-19 a není diskriminační

V březnu 2020 Francie oznámila Evropské komisi opatření podpory ve formě moratoria na platby daně z civilního letectví a solidární daně z letenek splatných měsíčně v období od března do prosince 2020 (dále jen „moratorium na platbu daní“). Toto moratorium, které se vztahuje na letecké společnosti, jež jsou držiteli francouzské licence[1], spočívá v odkladu platby těchto daní do 1. ledna 2021 a poté v rozvržení platby do období 24 měsíců, tedy až do 31. prosince 2022. Přesná výše daní je stanovena podle počtu přepravených cestujících a počtu letů uskutečněných z francouzského letiště.

Rozhodnutím ze dne 31. března 2020[2] kvalifikovala Komise moratorium na platbu daní jako státní podporu[3] slučitelnou s vnitřním trhem v souladu s čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU. Na základě tohoto ustanovení jsou s vnitřním trhem slučitelné podpory určené k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi.

Letecká společnost Ryanair podala žalobu znějící na zrušení tohoto rozhodnutí, kterou Tribunál Evropské unie zamítl v rozsudku z dnešního dne. **Tribunál poprvé zkoumal legalitu režimu státní podpory přijatého v reakci na dopady pandemie Covid-19** z hlediska čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU[4]. Tribunál mimo jiné upřesnil vzájemný vztah mezi pravidly týkajícími se státních podpor a jednak zásadou zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti, která je zakotvena v čl. 18 odst. 1 SFEU, a jednak zásadou volného pohybu služeb.

Závěry Tribunálu

Tribunál zaprvé provedl přezkum rozhodnutí Komise z hlediska čl. 18 odst. 1 SFEU, který zakazuje jakoukoli diskriminaci na základě státní příslušnosti v rámci použití Smluv, aniž jsou dotčena jejich zvláštní ustanovení. Vzhledem k tomu, že čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU podle Tribunálu patří mezi tato zvláštní ustanovení, Tribunál zkoumal, zda moratorium na platby daní může být na základě tohoto ustanovení prohlášeno za slučitelné s vnitřním trhem.

V tomto ohledu Tribunál potvrdil, že **pandemie Covid-19 a opatření spočívající v omezení dopravy a volného pohybu, která Francie přijala v reakci na tuto pandemii, představují jako celek mimořádnou událost** ve smyslu čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU, **která způsobila**

1 Licence vydaná na základě článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (Úř. věst. 2008, L 293, s. 3).

2 Rozhodnutí Komise C(2020) 2097 final ze dne 31. března 2020 o státní podpoře SA.56765 (2020/N) – Francie – COVID-19 – Moratorium na platby daní z letecké dopravy přijaté ve prospěch podniků veřejné letecké dopravy.

3 Ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

4 Tribunál v rozsudku ze dne 17. února 2021, Ryanair v. Komise (T-238/20), provedl přezkum legality režimu státní podpory přijatého Švédskem v reakci na dopady pandemie Covid-19 na švédský trh letecké dopravy z hlediska čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU.

hospodářské škody leteckým společnostem působícím ve Francii. Podle Tribunálu je rovněž nesporné, že cílem moratoria na platbu daní je skutečně nahradit uvedené škody.

Tribunál dále konstatoval, že **omezení moratoria na platbu daní na letecké společnosti, které jsou držiteli francouzské licence, je vhodné k dosažení cíle náhrady škod způsobených uvedenou mimořádnou událostí**. Tribunál v tomto ohledu zdůraznil, že podle nařízení č. 1008/2008 se držení francouzské licence fakticky vyznačuje tím, že letecké společnosti mají hlavní místo obchodní činnosti na francouzském území a podléhají finančnímu dohledu a dohledu nad dobrou pověstí ze strany francouzských orgánů. Podle Tribunálu ustanovení uvedeného nařízení stanoví vzájemné povinnosti mezi leteckými společnostmi, které jsou držiteli francouzské licence, a francouzskými orgány, a tedy zvláštní a stabilní vztah mezi nimi, který adekvátním způsobem splňuje podmínky stanovené v čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU.

Pokud jde o přiměřenost moratoria na platbu daní, Tribunál mimo jiné zdůraznil, že letecké společnosti způsobilé pro režim podpory jsou nejvíce postiženy opatřeními spočívajícími v omezení dopravy a volného pohybu, která byla přijata ve Francii. Rozšíření uvedeného moratoria na společnosti, které nemají sídlo ve Francii, by naproti tomu neumožnilo tak přesně a bez rizika nadměrné kompenzace dosáhnout cíle náhrady hospodářských škod způsobených leteckým společnostem působícím ve Francii.

S ohledem na tato konstatování Tribunál potvrdil, že **cíl moratoria na platbu daní splňuje požadavky pro výjimku stanovenou v čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU a že podmínky poskytnutí této podpory nepřekračují meze toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné**. Uvedený režim tak nepředstavuje ani diskriminaci zakázanou na základě čl. 18 prvního pododstavce SFEU.

Zadruhé Tribunál zkoumal rozhodnutí Komise z hlediska volného pohybu služeb uvedeného v článku 56 SFEU. Tribunál v tomto ohledu připomněl, že tato základní svoboda se jako taková nevztahuje na oblast dopravy, která podléhá zvláštnímu právnímu režimu, pod nějž spadá nařízení č. 1008/2008. Cílem tohoto nařízení je přitom právě vymezit podmínky pro uplatnění zásady volného pohybu služeb v odvětví letecké dopravy. Společnost Ryanair se nicméně nedovolávala žádného porušení uvedeného nařízení.

Zatřetí Tribunál zamítl žalobní důvod, podle kterého se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení hodnoty výhody udělené leteckým společnostem, na které se vztahuje moratorium na platbu daní. Tribunál konstatoval, že částka škod způsobených příjemcům moratoria na platbu daní je se vší pravděpodobností v nominální hodnotě vyšší než celková nominální částka moratoria, takže hrozba případné nadměrné kompenzace musí být jasně vyloučena. Tribunál navíc zdůraznil, že Komise zohlednila závazky Francie, že jí poskytne podrobnou metodologii způsobu, jakým tento členský stát zamýšlí *a posteriori* a pro každého příjemce vyčíslit výši škod spojených s krizí způsobenou pandemií, což představuje dodatečnou záruku, aby se zabránilo jakémukoli nebezpečí nadměrné kompenzace.

Tribunál nakonec jako neopodstatněný zamítl žalobní důvod, který vychází z údajného porušení povinnosti uvést odůvodnění, a konstatoval, že není nutné zkoumat opodstatněnost žalobního důvodu vycházejícího z porušení procesních práv odvozených z čl. 108 odst. 2 SFEU.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců a deseti dnů od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

Úplné znění rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499
Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na Europe by Satellite ☎ (+32) 2 2964106